

Mandag den 10.03.2008 – Mai Chau (højlandet).

Efter en fælles tur på toilettet i mørket ned ad den stejle trappe, der udgjorde adgangen til vort rum, når vi lige at falde i søvn igen, da vi vækkes kl. 04.45 af vanvittig høj pop- og discomusik fra bryllupsforberedelserne, der tilsyneladende er startet op igen.

Efter lidt spredt søvn står vi op, ømme i hofterne af at ligge på siden på de tynde madrasser direkte på gulvet. Kort tid efter kommer vor guide, der også er temmelig træt, da han ikke har fået sovet så meget.

I dag er der ikke planlagt nogle aktiviteter af rejsebureauet på denne 4-dages tur. Vor guide foreslår, at vi tager en vandretur op mod et af bjergene, der omgiver dalen, hvilket vi er friske på, så vi ifører os vore vandrestøvler. Vor guide er dog stadig iført sine klip-klappere.

Først skal vi dog alle tre have styret vor nysgerrighed, så vi går ned forbi bryllupsteltet, hvor en stor del af maden allerede er stillet på bordet.

Et stykke udenfor landsbyen kommer vi til en mindre fabrik, der fremstiller mursten, men der sker ikke rigtig noget i dag.

Oppe af bjerget ser vi en mand, der er i gang med at slæbe træ ned, som han har været oppe at fælde.

Vi vælger at tage op ad bjerget den vej, hvor han er på vej ned, hvilket viser sig at være lidt af en udfordring. Vel oppe men ganske forpustede fortsætter vi ad en smal sti gennem skoven/buskadset på bjerget. Ind imellem deler stien sig i to, og efter et stykke tid virker vor guide ikke specielt sikker på, hvor vi ender, men vi fortsætter. Vi vil lige sikre os, at det ikke er hans asiatiske stolthed, der påbyder ham ikke at vende om, så vi siger, at hvis han mener, at det er det sikreste, så kan vi godt gå tilbage samme vej, som vi kom. Han kan ikke lige se, hvor imellem bjergene foran os, at vi kan komme igennem ved at fortsætte, så vi vender om.

Vel nede ad bjerget igen, begiver vi os ad grusvej/sti videre rundt i dalen. Der er en del køer, der græsser frit, og en enkelt bjergged får vi også set.

Vi kommer til en noget større murstensfabrik, end den første vi så, og her er der fuld gang i produktionen. Det er godt nok primitivt. En gammel gravemaskine er i gang med at fjerne overjord før udgravning af leren. Et andet sted er en mand ved at starte en lille maskine op, hvor man skovler ler opblandet med vand ned i en tragt, hvorefter det presses ud i en firkantet "pølse", der så skæres af, så stenene får den rette længde. De fleste på pladsen er dog ved at bære sten ind i ovnen. Hver person har 9 sten på hver side af et åg, som bæres fra de mange store oplagrede stakke af mursten og ind i ovnen, hvor to piger møjsommeligt placerer stenene som et nyt lag gulv og med kul placeret indimellem. Der skal lægges lag op i 3-4 meters højde i ovnen. Ovnen er udført som en slags murstenshus (vel 4x8 meter) med tykke vægge i op til 4-5 meters højde. Nederst i væggen er der huller til at placere brænde, der så tændes op, når huset er fyldt med mursten og kul. Det tager ca. 10 dage at fylde huset.

Nå, vi vil jo ikke forstyrre unødigt, så vi begiver os videre. Vi kommer til en af nabolandsbyerne, der også er en sort/hvid thai-landsby, hvor husene er opført på samme måde, men det er helt tydeligt, at byen er væsentlig fattigere, selv om der også her er strøm. Alle byerne har fået indlagt elektricitet for 7 år siden.

På vejen tilbage til vor egen landsby, går vi gennem rismarkerne og over forskellige vandløb. Vel tilbage får vi hurtigt derefter serveret frokost.

Vi oser rundt i byen nogle gange i løbet af resten af dagen samt går de 2-3 km ind til selve Mai Chau.

Sidst på eftermiddagen ebber bryllupsfestlighederne ud, og de mange udefra kommende begynder at tage hjemad. Det er ret tydeligt i påklædningen, hvilke personer der bor i landsbyen, og hvem der er thai'er, der er flyttet væk formentlig til Hanoi for enten at studere eller arbejde og nu er tilbage til brylluppet. De køber da også en del af de billige sager fra boderne med sig hjem, inden de tager af sted.

I løbet af eftermiddagen kæmper de sidste lokale mænd sig også hjem ofte to og to støttende sig til hinanden.

Nogle unge mænd påbegynder nedtagning af telte mv., mens kvinderne rydder op og vasker op. I mens er der i en af de tilstødende gader bryllupsforberedelser i gang for endnu et bryllup dagen efter. Det virker dog ikke som om, at det bliver af samme størrelse, men karaoke-anlægget er allerede ved at blive kørt ind.

I dag spiser vi vor aftensmad i bambusmøblerne ned ved gaden, mens vi senere sidder og snakker med guiden, kigger lidt DVD på hans bærbare afspiller og ellers hygger os. Inden vi går i seng snupper vi lige en ekstra dyne, som vi lægger ovenpå madrassen i håb om, at det bliver lidt blødere.